

e-Rojnost č. 342

Znojemské dění komentuje Jiří Cmunda Roupec

Vychází od září 2017

O transparentnosti v kauze ZŠ Pražská nemůže být ani řeč str. 2

Problematické parkovací investice str. 3

Magazín: Vodní hrad v Laa, zámek v Drnholci a pálavské Děvičky

9. 4. 2024

Druhý pilíř strategického plánu – doprava a infrastruktura

Rojnost dnes navazuje na své minulé vydání, v němž oznámila radniční webovou adresu, na níž by měl být průběžně uváděn postup plnění strategického plánu rozvoje města Znojma. Minulá informace se týkala digitalizace samosprávy, participace občanů na rozvoji města a zlepšení správy městského majetku. Dnes Rojnost hodlá okomentovat druhý pilíř strategického plánu – dopravu a městskou infrastrukturu.

Koaliční vedení města konstatuje, že Znojmo je významným tranzitním bodem, jímž prochází mezinárodní doprava, která je pro město bezpečnostním rizikem a snižuje kvalitu životního prostředí. Radnice konstatuje, že je nutné přistoupit ke koncepčnímu řízení dopravy a podporovat nové trendy v individuální dopravě. V podbodu této kapitoly, nazvané rozvojové teze, je deklarována součinnost při dokončení obchvatu, což by mělo vést ke zklidnění dopravy ve městě.

To není nic nového, spíše se jedná o nápravu chyb minulého postupu stavby. Lze jen doufat, že ona součinnost nepůjde za hranice zákona, což v podání minulých vedení města mělo za následek několikaleté zastavení stavby.

Druhým cílovým bodem je vlakové napojení Znojma na Brno, zkapacitnění silničního spojení do Brna, zlepšení dopravní dostupnosti Jihlavy a napojení na dálnici D1.

Ani v tomto případě nepřináší současná radnice žádné novum. Úpravy na silnici na Brno už začaly dokončením úseku ze Znojma do Lechovic a v dohledné době se začne pracovat na navazujícím úseku do Pohořelic. To jsou projekty krajského Ředitelství silnic a dálnic, které Znojmo nemůže nijak zásadně ovlivnit. I v těchto případech může znojemská radnice pouze projevit součinnost, což už deklarovala dříve v souvislosti s výhledovým projektem rychlého železničního spojení do Brna. Na silničním tahu na Jihlavu je už několik let dokončen obchvat Moravských Budějovic a v plánu jsou i obchvaty dalších obcí na trase. Díky tomu se může zrychlit dojezd do Jihlavy.

Třetí cíl této kapitoly se zabývá cyklo dopravou. Je pravda, že město dlouhodobě cyklo dopravu podporuje, ale v podstatě zůstává jen u slovní podpory. Vnitroměstská cyklo doprava naráží na problém překonávání hlavního silničního tranzitního průtahu městem. Využít by snad šlo rozšířených přechodů pro chodce řízených semaforem. Plán se ani blíže nezmiňuje o stavu projektu cyklostezky směrem na Chvalovice a Šatov. Podobně by se měly stavět cyklostezky na Únanov, Hluboké Mašůvky a Citonice. Ve strategickém cykloplánu není zmíněna okružní cyklostezka kolem Znojma. Dílčí úseky podél Dyje jsou hotovy (Dobšice – Dukelská tř.), podobně úsek ze Sedlešovic do Gránického údolí. Lze projet i dál zahrádkářskou kolonií na Cínové hoře. Nejméně deset let existuje plán vybudování cyklostezky údolím potoka Leska. V současném strategickém plánu o tom není ani zmínka. Na okružní cyklostezce by se musel řešit též problém překonání výpadovky na Prahu a na Vídeň. Ideální by byly podjezdy, nebo by musely opět postačit přejezdy řízené semaforem.

Pokud se týká technické infrastruktury, město konstatuje, že je kvalitní, dostatečná a pokrývá většinu města. S dobudováním a rekonstrukcemi se počítá ve vodohospodářské síti a s realizací protipovodňových opatření.

Pátý cíl rozvojové strategie, zaměřený na parkování ve městě, zní už jako ohraná písnička o zvýšení parkovacích kapacit, záchytných parkovištích, parkovacích domech, či o zavedení celoměstského parkovacího systému, včetně rezidenčního.

O transparentnosti v kauze ZŠ Pražská nemůže být ani řeč. Místostarosta Blaha o důvodech konkurzu mlžil

Článek s upřesněním okolností konkurzu na nového ředitele/ku ZŠ Pražská vyvolal reakci, spočívající ve výhradě vůči důvodům, dle nichž byl konkurz vypsán. Při opětné rekapitulaci kauzy se ukázalo, že postup současného koaličního vedení radnice, jímž se dospělo k rozhodnutí vypsát ředitelský konkurz, nebyl zcela zřejmý a přesvědčivý. Není už třeba se zabývat výsledkem konkurzu, ale znovu je na stole otázka, proč ke konkurzu vlastně došlo. Existuje sice právo zřizovatele provést po určité funkční době změnu, ale zpravidla se tak děje z důvodu pokročilého věku dosavadního ředitele, případně jeho dlouhodobé nemoci, či vážného pochybení, ale žádný takový důvod v předmětném případě nebyl.

Vzhledem k tomu, že od kauzy uplynula už jistá doba, připomeňme okolnosti, které vedly k vyhlášení konkurzu. Vše odstartovala stížnost rodičů žačky, kteří si stěžovali na chování ředitele vůči jejich dceři, které zřejmě spočívalo ve snížení známky z chování. Případ se odehrál zhruba před koncem školního roku 2022. Rodiče poslali stížnost na Českou školní inspekci (ČŠI), která došla k závěru, v němž dva ze čtyř bodů stížnosti uznali inspektoři oprávněnými, ostatní shledali neprůkaznými. Se závěrem šetření ČŠI byl seznámen místostarosta Mgr. Jan Blaha (ANO), jakožto gestor s odpovědností za oblast znojemského školství. Blaha z výsledku šetření ČŠI stěžovatelům vysvětlil, že nelze ze školských dokumentů vymazat dodatečně stupeň z chování žákyně, což rodiče požadovali. V říjnu 2023 začala v okolí ZŠ Pražská kolovat petice, požadující odvolání ředitele školy. Následně vznikla petice na jeho podporu. Případ gradoval poté, co ve výroční zprávě školy byla záležitost znovu připomenuta, včetně plného jména žákyně, což je proti zásadám sociálně-právní ochrany dětí. Stěžovatelé nabyli přesvědčení, že si ředitel školy takto vyřizuje účty s rodiči přes jejich dítě. V dokumentu, ač schváleném školskou radou, bylo posléze jméno žákyně začerněno a celý dokument byl záhy stažen ze stránek školy.

Vedení města jako zřizovatel školy komunikovalo se všemi zainteresovanými. Jistá opatření přijal i ředitel školy. Vzhledem k tomu, že se situace mezi táborem odpůrců ředitele školy a jeho zastánci vyhrotila, případem se zabývala na svém jednání 6. 11. 2023 Rada města Znojma, která vzala obsah doručené petice na vědomí. Zda rada města vzala do úvahy i petici na podporu ředitele, nebylo zmíněno. **Místostarosta Blaha uvedl, že zřizovatel školy z těchto a dalších důvodů vyhlásil konkurz, protože si myslí, že situace dospěla do stadia, kdy je transparentní a férové, aby konkurz proběhl.** Blaha neupřesnil, jaké byly ony „další důvody“ k vyhlášení konkurzu, takže těžko může být jednání radnice k této záležitosti považováno za transparentní. Z červeně zbarvené věty vyplývá, že důvodem k vyhlášení konkurzu nebylo ukončení šestiletého funkčního mandátu ředitele školy, jak uvedl místostarosta Blaha, ale vyhlášení konkurzu mělo přímou souvislost s peticí žádající vyhlášení konkurzu na nové vedení školy.

Na jednání Zastupitelstva města Znojma se na adresu ředitele školy pochvalně vyjádřil i zastupitel Mgr. Lukáš David (STAN), který se místostarosty Blahy zeptal, zda se podobná výběrová řízení budou konat i na dalších školách, nebo se jednalo na základě podnětu rodičů žáků. David takové jednání považuje za rozkolísání dobré atmosféry, která podle výsledků na škole panuje... Místostarosta Blaha uvedl, že nic takového se nechystá. I z tohoto Blahova vyjádření vyplývá, že konkurz byl primárně vyhlášen na základě petice. Konec funkčního období ředitele byl jen účelově využit. Takové řešení je nekonceptní a víceméně zmatečné.

Vedení města v tomto případě, jako už v několika předešlých (kauza bilančních listin vkládaných do bání radniční věže, řešení sporu mezi plaveckými kluby, povolební obměna komisí příměstských částí...), nedošlo k přesvědčivému závěru při svém rozhodování ve sporných

záležitostech. Veřejnost z toho může nabýt dojmu o jisté bezradnosti a nerozhodnosti současných představitelů města Znojma.

Problematické parkovací investice

V jednom z předešlých vydání regionálního týdeníku Znojemsko upozorňuje pisatel na problém parkoviště ve znojemské příměstské části Přímětice. Město údajně za pronájem pozemku platí dle smlouvy 600 tisíc korun ročně. Problém je v tom, že parkoviště Přímětičtí nevyužívají. Asi se nikdo tamních majitelů aut nezeptal, zda jim parkování na tomto místě bude vyhovovat, míní autor článku a evidentně míří na minulou radniční koalici.

V této souvislosti napadá, zda má současné vedení města Znojma náležitě prokonzultováno či ověřeno využívání tzv. záchytných parkovišť, která mají odlehčit přehuštěnému provozu v centru města. Radnice je naplánovala zřídit na přístupech do města. Automobilisté přijíždějící do Znojma od Přímětic budou moct využít parkovací plochu v místě zvaném Amerika a na opačné straně města za železničním mostem na Vídeňce, v ulici Marušky Kudeříkové.

V těchto případech není zcela zřejmé, jak přinutit mimoznojemské motoristy, kteří přijíždějí do Znojma z okolních obcí za prací nebo na úřady, či na nákupy, aby odstavili své vozy právě zde. Ve velkých městech – v Praze, v Brně, kam míří kromě zaměstnanců tamních závodů i stovky lidí nepravidelně, je to něco jiného. Právě nezalým velkoměstského provozu může vyhovovat odstavit auto na kraji města a za svými záležitostmi dojet městskou hromadnou dopravou. To ale není tak docela případ Znojma a podobně malých měst. Jak v tomto případě donutit řidiče, aby nechal své auto na záchytném parkovišti? Bude to řešit nějaká dopravní značka, nebo přítomnost příslušníka městské policie? Nakonec to ukáže praxe. Současní radní však mají v rukávu trumf ospravedlňující jejich rozhodnutí a tím je Znojemské historické vinobraní, za nímž míří do Znojma snad tisíce aut.

Beseda chystá ZNOJMO.EVENT

Koronavirová krize v letech 2020–2022 zásadně ovlivnila ekonomiku napříč resorty a doslova smrtícím dopadem hrozila tam, kde karanténní opatření zastavila hostinské podnikání v restauracích, hotelech a na nich závislých službách. Takřka se v oněch krizových letech zastavil turismus. Tradiční turistické destinace sahaly k nejrůznějším záchranným opatřením. Znojmo, které se v několika posledních letech snaží výrazněji do turistického byznysu, přišlo s originálním projektem „#mastozaDax“, stavící na provázání znojemských památek s provozem místních restaurací, vináren, hotelů, penzionů. V podnicích zapojených do projektu dostali hosté k účtence i poukázku na bezplatnou návštěvu památek ve správě města. Znojemský nápad byl oceněn velkou cenou cestovního ruchu. Jaký skutečný ekonomický zisk to městu přineslo, nebylo zveřejněno. neboť garant akce – Znojemská beseda – si finanční vyúčtování svých akcí bedlivě střeží.

Nyní Znojemská beseda přichází s podobným nápadem, nazvaným ZNOJMO.EVENT. Anglický výraz „akce“ i v tomto případě související s cestovním ruchem. Pořadatelé eventů – schůzek podnikatelů, přednášek, kongresů, seminářů, dokonce i svateb..., kteří využívají služeb hotelů, restaurací zapojených do projektu mají nárok na procentuální slevu (30%) ze vstupného ve vybraných památkách ve správě Znojemské besedy – znojemské podzemí, hradební opevnění, expozice pivovarnictví, prohlídka kostela v areálu Louckého kláštera. Uplatnění slevy je však poměrně složité, spojené například s ověřením nároku. Zřejmě se tím sleduje zvýšení návštěvnosti znojemských památek. Jak budou pořadatelé nabídku Znojemské besedy využívat, ukáže čas.

Kazipísmenko, můj novinářský šotek, opět zařadoval, když mi v minulém vydání podstrčil k článku o jaroslavickém zámku fotku nádvoří moravsko-krumlovské šlechtické rezidence. Rád bych to svedl na Apríl. Ale ne, byla to moje chyba. Omlouvám se.

Vodní hrad v Laa an der Thaya

Dolnorakouské městečko Laa an der Thaya, ležící co by kamenem dohodil od hranice s Českem má také svůj hrad. Řeka Dyje Lávu sice míjí, ale městečkem protéká odnož Dyje – Dyjsko-mlýnský náhon. Na jeho levém břehu, severovýchodním okraji stojí kamenný Laader Burg. Na jeho místě stávala od poloviny 12. století tvrz. Na konci 12. století vesnici koupil vévoda Leopold V. a jeho syn Leopold VI. Lávu opevnil a součástí opevnění byla i tvrz, postupně přeměněná na hrad. V 15. století přibyla k hradu Butterfassturm, věž nazvaná podle svého tvaru „máselnice“. Později přibyla menší Streitturm, „bojová věž“. Český král Přemysl Otakar II. plánoval z Lávy vytvořit strážný vojenský bod. V průběhu let se na hradě střídaly šlechtické rody jeden za druhým. Dnes je v hradu expozice piva.

Největší stavbou v Drnholci je stále zámek

Jižní Morava byla zhruba v polovině 13. století dějištěm podivné šachové partie. Král Přemysl Otakar II. nejprve zkonfiskoval zdejší majetky pánů z Drnholce ve prospěch členů rakouského rodu Sirotků (Waisů). Mikulovsko pak Drnholečtí byli nuceni postoupit zase Lichtenštejnům. Obojí souviselo s posunem jižní hranice českého státu více na sever a s příchodem německého živlu na jižní Moravu. Sirotkové na levém břehu Dyje postavili roubenou tvrz.

Král slyšel na ujišťování, že drnholecká pevnost vyplní mezeru na dyjské linii mezi jaroslavickým hradem a pálavským hradem Děvičky. O několik desítek let později získali hrad Vatenberští. Od nich se dostal přes markraběte Jana k jeho synu Joštovi a ten jej zastavil Lichtenštejnům, kteří jej měli v držení až do roku 1452. Hodně se v těch letech na hradě opravovalo a přestavovalo, aby tam bylo pohodlněji. Roku 1555 se už mluví jen o zámku. Stále se však i za tohoto stavu s Drnholcem počítalo i k obraně hranice. V roce 1575 koupil drnholecké panství Kryštof z Tiefenbachu, jenž přebudovával pevnost na renesanční sídlo. V letech 1828–1918 zámek byl ve správě Tereziánské vojenské akademie. Poté se stal vlastníkem československý stát. V 90. letech minulého století zde sídlilo ředitelství státních statků. Současnou majitelkou je podle Wikipedie ing. Eva Červeňáková.

Kolik bylo těch pálavských Děviček?

Teprve poté, na začátku 13. století, byl postaven hrad Děvičky, označovaný však posléze také jako Dívčí hrady. Badatelé si kladou otázku, zda hrad neměl předchůdce stejného jména. Hrad, jehož zřícenina ční nad Pavlovem, vznikl na přelomu 13. a 14. století k ochraně nedaleké hranice země. Podle záznamů dal král Jan Lucemburský hrad v léno Hartneidovi z Lichtenštejna. Většina dochovaných zdí pochází až ze 16. století. V té době už Děvičky vlastnili Dietrichštejnové, kteří hrad obývali a udržovali až do roku 1645. Toho roku se však hrad neubrání švédskému vojsku, jehož žoldnéři jej vyplnili a pobořili. Částečně byl hrad ještě obnoven a využíván ke strážní službě a poté, co na vlastních zdech poznal roku 1744 ničivé důsledky požáru, jal se hlídat kokrhání červeného kohouta v dohledném okolí. Od počátku 19. století, kdy byl hrad definitivně opuštěn, je dobýván už jen zvědavci, amatérskými badateli a pak každoročně koncem školního roku armádami malých výletníků. To platí i pro nedaleký Sirotkův hrádek nad Klentnicí.

